

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/194/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125012340
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125012340.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. X. XXXX XXXX v C. D., trvalé bydlisko E., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 22. októbra 2025, č. k. 2PP/54/2025-62, na neverejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 22. októbra 2025, č. k. 2PP/54/2025-62, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. X. XXXX XXXX v C. D., hlásený trvalý pobyt mesto E., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, (ďalej len odsúdený) zo 4. septembra 2025 na podmienené prepustenie z výkonu úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 3T/60/2023 - 574 z 8. februára 2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/26/2024 - 708 zo 17. apríla 2024 podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 40 (štyridsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
- Zamietnutie návrhu okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak nespĺnil už prvú materiálnu podmienku, keďže odsúdený síce je po premiestnení do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou pracovne zaradený, avšak nie je možné prehliadnuť, že sa objavili negatívne poznatky ohľadom jeho správania a vystupovania počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody. Ani v predchádzajúcom ústave na výkon trestu odňatia slobody správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo na požadovanej úrovni, dopustil sa dvoch previnení, za ktoré nebol disciplinárne potrestaný a počas výkonu ochranného liečenia sa dostával do konfliktov s inými odsúdenými. Uvedené okolnosti sú v priamom rozpore s tvrdením odsúdeného v návrhu na podmienené prepustenie, že po dobu obmedzenia osobnej slobody je jeho správanie na požadovanej úrovni. Je zrejmé, že odsúdený svoje správanie a vystupovanie počas výkonu trestu odňatia slobody hodnotí podľa iných kritérií. Navyše doposiaľ si počas takmer jeden a pol ročného pobytu v tunajšom ústave nevytvoril podmienky na udelenie čo i len jednej disciplinárnej odmeny. Vo vzťahu k jeho pracovnému zaradeniu je vhodné doplniť, že z prvého pracoviska bol vyradený na návrh objednávateľa prác a z druhého pracoviska z dôvodu podávania slabých pracovných výkonov. K trestnej činnosti odsúdený zaujal čiastočne kritický postoj. Ciele stanovené programom zaobchádzania plní tiež len čiastočne.
- K druhej materiálnej podmienke okresný súd uviedol, že úzko súvisí s prvou materiálnoú podmienkou a pripájajú sa ďalšie skutočnosti, ktoré súd musí zohľadniť. Jednou z takýchto skutočností je to, že odsúdenému bola daná opakovaná možnosť preukázať samému sebe i spoločnosti, že je schopný viesť riadny život. To sa mu však vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a skutočnosť, že je vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, nepodarilo. Ďalšie skutočnosti, ktoré vystupujú

do popredia, sú menej priaznivá resocializačná prognóza a stredné riziko recidívy trestnej činnosti. Odsúdený nie je vyučený v žiadnom odbore, počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Páchanie trestnej činnosti odsúdeným bolo v minulosti motivované predovšetkým získaním majetkového prospechu. Odsúdený teda nevyvinul snahu pre zlepšenie svojich vyhliadok pri hľadaní práce po vykonaní trestu odňatia slobody. Ak odsúdený odôvodňoval návrh na podmienené prepustenie tým, že sa chce podieľať na výchove jeho maloletého dieťaťa, okresný súd mu pripomenul, že v páchaní závažnej úmyselnej násilnej trestnej činnosti mu nezabránilo ani to, že už vtedy bol otcom maloletého dieťaťa. Okresný súd tiež podotkol, že nezistil žiadnu objektívne overiteľnú skutočnosť, ktorá by dávala dostatočné záruky nasvedčujúce tomu, že by odsúdený v prípade podmieneného prepustenia viedol riadny život tak, ako to prezentoval na verejnom zasadnutí.

4. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len prokurátor) vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený zahlásil sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

5. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 2. decembra 2025.

6. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

7. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

8. Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, odsúdený mu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom ani žiadne chyby nezistil. Okresný súd dodržal všetky zákonné ustanovenia viažuce sa nielen k príprave, ale aj k priebehu verejného zasadnutia, pričom procesne správnym spôsobom vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote písomne vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

9. Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmienené prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený ju splnil, konkrétne 18. augusta 2025, kedy vykonal dve tretiny z trestu, ktorý mu bol za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, uložený vo výroku rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 28. augusta 2024, sp. zn. 3T/60/2023.

10. Splnenie formálnej podmienky však nestačí. Na podmienené prepustenie osoby z výkonu trestu odňatia slobody musia byť splnené aj dve materiálne podmienky a sice, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a tou druhou je, že od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

11. Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 ods. 1 Tr. zák., tak krajský súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním potrebné polepšenie nepreukázal.

12. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že odsúdený bol umiestnený v ÚVTOS Nitra, kde nebolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. V tomto ústave sa dopustil viacerých previnení, no disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Dňa 21. mája 2024 bol premiestnený do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kde nebolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni. Odsúdený sa dopustil dvoch previnení (prechovával podhlavník navyše, nezachovával zásady slušného správania a vystupovania voči osobám, s ktorými prichádza do styku). Príkazy a nariadenia sa inak snaží plniť. Počas výkonu súdom nariadenej ochrannnej liečby sa dostával do konfliktu s inými odsúdenými. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Pracovne zaradený bol od 7. novembra 2024 do 30. decembra 2024 na pracovisku v ústave s dohľadom Marrin Špačinca, z ktorého bol vyradený na návrh objednávateľa prác. Od 18. februára 2025 do 24. februára 2025 bol pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Bagsey, kde podával slabé pracovné výkony. Od 8. septembra 2025 je pracovne zaradený na pracovisku mimo ústav s priamym strážením Poľnohospodárske družstvo Viničné. Je slobodný, otec dvoch dcér, ktoré má s družkou. Vyučený

nie je v žiadnom odbore. Pracoval brigádne u viacerých zamestnávateľov, naposledy vykonával pomocné stavebné práce. Odsúdenému je venovaný individuálny prístup so zameraním na formovanie primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, zvyšovanie právneho vedomia a uvedenie si zodpovednosti za svoje konanie. Počas výkonu súdom nariadenej ochrannéj protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou bol zaradený do komplexného terapeutického programu so zameraním na identifikáciu, klarifikáciu a korekciu maladaptívnych foriem správania ako aj na vytvorenie náhľadu na vlastnú závislosť od návykových látok prostredníctvom individuálnej a skupinovej psychoterapie a sebaznania. K trestnej činnosti má čiastočne kritický postoj. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

13. K posudzovaniu prvej materiálnej podmienky krajský súd úvodom pripomína, že nie každý aspekt správania, či splnená alebo nespĺnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže napríklad nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti, ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti neviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien, či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

14. Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zvážením vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení sa správal opačným spôsobom, súd také správanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Skoršie porušenie povinností odsúdeným iste môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepší. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa vyššieho počtu disciplinárnych odmien. Hoci vysoký počet odmien nepochybne značí, že odsúdený plní svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený skutočne polepšil. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či pozitívne správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu a za čo sú mu disciplinárne odmeny udeľované.

15. V ďalšom treba z pohľadu krajského súdu poukázať na skutočnosť, že odsúdený si počas doterajšieho pobytu nedokázal vytvoriť podmienky na získanie disciplinárnej odmeny. Stále platí vyššie uvedené, že polepšenie sa automaticky neodvíja od počtu získaných odmien. Avšak každý odsúdený žiadajúci o podmiennečné prepustenie by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu z jeho strany po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré sú „navyše“.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd správne skonštatoval nespĺnenie prvej materiálnej podmienky. Správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo vždy na požadovanej úrovni a aj keď sa príkazy a nariadenia príslušníkov snaží plniť, tak dosiaľ nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu. Počas výkonu ochranného liečenia sa dostával do konfliktu s inými odsúdenými. Odsúdený aj podľa mienky krajského súdu len viacmenej dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale

elementárna povinnosť každého väzňa. Avšak na podmienené prepustenie nestačí, pokiaľ sa odsúdený správa prevažne v súlade s pravidlami stanovenými pre výkon trestu odňatia slobody. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Polepšenie je totiž vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Možno preto uzavrieť, že ani krajský súd v správaní odsúdeného žiadne polepšenie nezistil.

17. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v zmysle ust. § 66 ods. 1 Tr. zák. a síce, že je od odsúdeného možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, správne túto okresný súd vyhodnotil ako nesplnenú.

18. Ak polepšenie sleduje aktivitu a zmenu odsúdeného v blízkej minulosti, poprípade v prítomnosti, očakávanie vedenia riadneho života je orientované do budúcnosti. V prípade očakávania riadneho života sú možné dve alternatívy, a to očakávanie riadneho vedenia života od samotného odsúdeného alebo prijatie záruky za dovršenie jeho nápravy. V oboch prípadoch sa však predpokladá, že pozitívny proces, ktorý bol začatý v priebehu výkonu trestu a ktorý nasvedčuje premene odsúdeného, bude pokračovať po jeho prepustení. Nevyžaduje sa pritom stopercentné presvedčenie o tom, že odsúdený nespácha ďalší trestný čin. Očakávanie riadneho vedenia života, resp. dovršenie nápravy odsúdeného v budúcnosti je zo svojej podstaty predpokladom pravdepodobnostným.

19. Vo vzťahu k osobe odsúdeného a k očakávaniu vedenia riadneho života v budúcnosti z jeho strany krajský súd primárne poukazuje na jeho odpis registra trestov, z ktorého vyplýva, že pácha trestnú činnosť od roku 2017 až do jeho súčasného umiestnenia vo výkone trestu. Odsúdený má už celkovo 5 záznamov v odpise registra trestov za úmyselnú trestnú činnosť, pričom mu boli ukladané rôzne druhy trestov, teda zo strany spoločnosti mu bolo poskytnutých dosť šancí preukázať, že to so svojou nápravou myslí skutočne vážne, čo nevyužil a opakovane protiprávne konal. Krajský súd ďalej poukazuje na hodnotenie odsúdeného vypracované riaditeľom ÚVTOS, z ktorého nevyplýva žiadna skutočnosť majúca vzťah k budúcemu životu odsúdeného, pokiaľ odhladneme od udržiavania sociálneho kontaktu s rodinou a perspektívou bývania s otcom a družkou, ktorá je podobná aj do budúcnosti, nie je prítomná. Aj riaditeľ ÚVTOS vyhodnotil jeho resocializačnú prognózu ako menej nepriaznivú na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

20. V ďalšom je z pohľadu krajského súdu potrebné poukázať na to, že riaditeľ ÚVTOS v hodnotení konštatoval čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, ale odsúdený na verejnom zasadnutí nevedel okolnosti vedúce ho k protiprávnej činnosti a ani nevyvetlil, ako na ňu s odstupom času nazerá a ani nevedel nič, z čoho by bolo možné usúdiť, že by svoj predchádzajúci život tentokrát skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním sa na to, aby tieto príčiny a podmienky eliminoval a v budúcnosti tak trestnú činnosť nepáchal. V tejto spojitosti je tiež nevyhnutné z pohľadu krajského súdu dodať, že odsúdený opakovane páchal majetkovú trestnú činnosť (krádež, poškodzovanie cudzej veci, výtržníctvo a lúpež), je teda zrejmé, že má problém rešpektovať zákonom chránené právo nesiahajúce na cudzí majetok, preto jeho len všeobecné formulácie bez ďalšieho na jeho skutočnú premenu nepostačujú. V prospech odsúdeného nemožno vyhodnotiť ani tú skutočnosť, že je snahou personálu vplývať na úpravu jeho postojov k páchanej trestnej činnosti – uvedomenie si dôsledkov protiprávnej činnosti, čo skôr nasvedčuje tomu, že zo strany odsúdeného nedošlo k úplnému akceptovaniu jeho odsúdenia. Krajský súd pripomína, že jednou zo zásad výkonu trestu je podpora zaujatia kritického postoja odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, ktorá má práve napomôcť jeho resocializácii a je základnou podmienkou pre možnosť resocializačnej zmeny. Stotožnenie sa odsúdeného so správnosťou, zákonnosťou a spravodlivosťou jeho odsúdenia je nevyhnutnou súčasťou premeny odsúdeného, uvedomenia si jeho protiprávneho konania a dosiahnutia polepšenia. Krajský súd v tomto kontexte dodáva, že práve kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti je jedným z kľúčových prvkov polepšenia sa.

21. Možno zopakovať argumenty okresného súdu, že ak u odsúdeného nenastalo v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody žiadne polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvedenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. Od odsúdeného teda nemožno dôvodne očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti, pokiaľ nemožno konštatovať jeho polepšenie sa už počas výkonu trestu.

22. Krajský súd tiež uvádza, že pri rozhodovaní o podmienenom prepustení nezanedbateľnú úlohu zohráva povaha spáchaného trestného činu, ktorú musia súdy pri svojom rozhodovaní taktiež vždy zohľadňovať v zmysle § 66 ods. 2 Tr. zák. V tomto prípade odsúdený aktuálne vykonáva úhrnný a súhrnný trest uložený mu za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa §

364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zák. spáchané spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorý bol spáchaný tým, že spoločným konaním s obžalovaným F. B. proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spoločným konaním s obžalovaným F. B. sa dopustil fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal taký čin, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý. Odsúdený si momentálne odpykáva tento trest v ústave s minimálnym stupňom stráženia, pričom v rámci vnútornej diferenciacie je umiestnený v najprísnejšej diferenciacnej skupine „B“ s tým, že diferenciacná skupina určuje program zaobchádzania s odsúdeným, pracovisko odsúdeného, program vzdelávania či ovplyvňuje ubytovanie odsúdeného počas výkonu trestu.

23. Treba opäť zdôrazniť, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, daný postup je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody treba vždy zhodnotiť osobu odsúdeného a celý jeho doterajší život, vrátane jeho správania pred spáchaním trestného činu, správania, ktoré viedlo k jeho spáchaniu ako aj správania vo výkone trestu odňatia slobody. Tieto okolnosti pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale je nutné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach. Očakávanie správania sa odsúdeného v budúcnosti je možné vyvodiť z objektívnych okolností, ktoré sa už stali a ktoré musí súd logicky vyhodnotiť. Ohľadne správania sa odsúdeného v budúcnosti súd pri rozhodovaní o podmienenom prepustení vyvodzuje iba predpoklady, pretože logicky nemôže vedieť, čo sa v budúcnosti skutočne stane. Správanie sa odsúdeného v minulosti má v tomto prípade rozhodujúci význam pri určení pravdepodobnosti jeho správania sa v budúcnosti. Samotnou okolnosťou, ktorá má nepochybne veľký význam, je teda predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho prípadnej trestnej činnosti, pričom pozitívna prognóza budúceho správania sa odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

24. Pokiaľ ide o sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, tieto sú podľa názoru krajského súdu zjavné. Posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery pravdepodobnosti sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí najmä predchádzajúci spôsob života odsúdeného a jeho sklonov k páchaniu trestnej činnosti. Súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného prizerať na skutočnosť, že sa v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodí príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Z hľadiska posudzovania sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti je pritom možné prihliadať aj na zahladené odsúdenia, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel trestný čin spáchal.

25. Uvedené tak možno uzavrieť s tým, že krajský súd v celom rozsahu zdieľa názor okresného súdu, že náprava a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred recidivujúcimi páchatelmi trestnej činnosti.

26. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.